

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ostrowie W., II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR W. B. (1)

Protokolant : st. sekr. sąd. Katarzyna Pecold

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ostrowie W.. A. P.

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2016r. sprawy karnej

J. S. (P. (...)), s. A. i L. z d. Z., ur. (...) w O. W..

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 września 2015r. w O. W.. woj. (...) na ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości – wynik badań 0,35 mg, 0,30 mg, 0,15 mg oraz 0,16 mg alkoholu w dm³wydechanego powietrza) kierowała samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

1. Na zasadzie art. 66 i 67 § 1 kk postępowanie karne o czyn zarzucany oskarżonej **J. S.** umarza warunkowo na okres 3 /trzech/ lat próby.

1. Na zasadzie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 /jednego/ roku, na poczet którego z mocy art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonej okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18.09.2015r.

2. Na zasadzie art. 67 § 2 kk oddaje oskarżoną na okres próby pod dozór kuratora sądowego.

3. Na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

/-/ W. B.

Sygn. akt II K 1093/15

UZASADNIENIE

Oskarżona J. S. w dniu 18.09.2015r. na ulicy (...) w O. W.. prowadziła samochód osobowy marki O. (...), będąc w stanie nietrzeźwości. Stan ten kształtował się następująco: o godz. 00:19 – 0,35 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu; o godz. 00:36 – 0,30 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu; o godz. 01:27 – 0,15 mg/l alkoholu wydychanym powietrzu; o godz. 01:33 – 0,16 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Wyniki te były następstwem spożycia przez oskarżoną alkoholu w dniu poprzedzającym w godzinach 18:00-19:00 w postaci wódki i dwóch piw.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o wyjaśnienia oskarżonej k. 46 i wyniki badania stanu trzeźwości oskarżonej na k. 2-4.

Oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, wyjaśniając zgodnie z przytoczonymi wyżej ustaleniami.

Jakichkolwiek wątpliwości w kontekście art. 115 § 16 kk w sprawie nie budzi to, że oskarżona prowadziła samochód w stanie nietrzeźwości na drodze publicznej i tym samym zachowaniem tym zrealizowała znamiona przestępstwa z art. 178 a § 1 kk. Stan nietrzeźwości to stan przekraczający zdefiniowane w pierwszym z cytowanych przepisów poziomy alkoholu we krwi lub wydychanym powietrzu albo taki stan alkoholu, który prowadzi do jego stężeń poziomy te przekraczających.

Oskarżona jak dotąd nie była karana (k. 14), ma na utrzymaniu niepracującego męża i dwójkę dzieci a dopuszczalne poziomy trzeźwości przekroczyła nieznacznie. Swoją czyn zrealizowała pod rządą nowych, wyjątkowo restrykcyjnych przepisów i niedługo po wejściu ich w życie. Zdaniem Sądu, istnieją podstawy do uznania, że stopień społecznej szkodliwości tego czynu nie jest znaczny. Główną bowiem przesłanką tej oceny jest stopień nietrzeźwości sprawcy. Oskarżona do czasu zatrzymania jej do kontroli przez policję żadnych kolizji nie spowodowała. Ta ocena w żadnym razie nie może usprawiedliwiać jej zachowania. Nie mniej jednak w stosowaniu represji karnej – z woli samego ustawodawcy – należy w każdym przypadku dokonywać indywidualnych ocen i podejmować odpowiednie do nich rozstrzygnięcia. Wolą ustawodawcy, o czym przesądza systemowa i kompleksowa wykładnia wszystkich przepisów części ogólnej aktualnie obowiązującego kodeksu karnego jest by rozstrzygnięcia karne w swym sankcyjnym i prewencyjnym aspekcie przybierały formę kary jedynie wtedy gdy inne rozstrzygnięcie – głównie rozstrzygnięcie o charakterze probacyjnym – nie byłoby w stanie realizować należycie wszystkich celów tak wobec sprawcy jak i potencjalnych innych sprawców podobnych przestępstw np. art. 58,59. Pomimo niewątpliwej i co do zasady słusznej restrykcyjności aktualnych norm regulujących odpowiedzialność karną kierujących pojazdami mechanicznymi w stanie nietrzeźwości – ustawodawca nie wykluczył wobec sprawców normy te naruszających – głównie sprawców czynów z art. 178 a § 1 kk stosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Zdaniem Sądu, tak osoba oskarżonej, jej warunki osobiste, rodzinne, majątkowe i dochodowe, jak i wszystkie okoliczności popełnionego przez nią czynu pozwalają zasadnie zakładać, że był on wyjątkowym zdarzeniem w jej życiu, i że nie dopuści się ona takiego czynu ponownie i nadto, że warunkowe umorzenie wobec niej postępowania z zastosowaniem środka karnego i dozoru kuratora sądowego osiągnie swoje prewencyjno - wychowawcze cele także w aspekcie zewnętrznym – społecznego oddziaływania. Za takim merytorycznym rozstrzygnięciem sprawy przez Sąd w pewnym stopniu przemawia również i to, że oskarżona zarzucany jej czyn realizowała w czasie, kiedy nowe prawo nie obowiązywało długo (od dnia 18.05.2015r.) i tym samym, gdy jego normy nie zakorzeniły się jeszcze dostatecznie w świadomości społecznej. Zważyć też należy, iż stosowanie wobec oskarżonej, choćby w najniższym ustawowym wymiarze, tak kary jak i środków karnych byłoby dla niej i jej rodziny rażąco surowe a wręcz rujnujące w tym z wysoce negatywnymi skutkami w sferze utrzymania i poziomu życia jej małoletnich dzieci.

Mając więc na uwadze powyższe, Sąd w oparciu o art. 66 i 67 § 1 kk, wobec spełnienia się w sprawie objętych tymi przepisami przesłanek, postępowanie karne ostatecznie umorzył na okres 3 lat próby z jednoczesnym oddaniem oskarżonej w oparciu o art. 67 § 2 kk pod dozór kuratora sądowego oraz orzeczeniem w oparciu art. 67 § 3 kk środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku z zaliczeniem (art. 63 § 4 kk) na jego poczet okresu zatrzymania prawa jazdy. Dozór kuratora Sąd zastosował, by dodatkowo wzmocnić prewencyjne oddziaływanie na oskarżoną wydanego wyroku. Oskarżona znajduje się bowiem w trudnej sytuacji majątkowej, osobistej i rodzinnej i stąd dozór, oprócz pierwszego ze wskazanych celów może także być pomocny oskarżonej w rozwiązywaniu jej problemów, które były jednym z powodów jej sprzecznego z normami prawno - karnymi zachowania. Sąd, ze względów już argumentowanych, nie orzekł wobec oskarżonej świadczenia pieniężnego z art. 39 pkt. 7 kk i art. 49 § 2 kk. Art. 67 § 3 kk daje możliwość takiego rozstrzygnięcia podobnie jak i możliwość w ogóle nie orzekania tego środka tak samo jak środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (vide: Nowelizacja prawa karnego 2015 komentarz pod red. W. Wróbla, s. 436, Kraków 2015).

Ze względów już wskazanych, Sąd nie obciążył też oskarżonej kosztami postępowania, stosując w tym przedmiocie norme art. 624 § 1 kk, zgodnie z którą koszty te ponosi Skarb Państwa.

SSR W. B.